

Патријарх Порфирије: Будимо једно у добру и у врлини. То мора бити наш избор ако желимо да се и даље називамо децом Светог Саве!

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана 3. августа 2025. године у Сремским Карловцима поводом Дан сећања на страдале и прогнане Србе у „Олуји“ пре тридесет година

Ваша Високопреосвештенства, Ваша Преосвештенства, уважени господине Председниче Републике Србије, уважени господине Председниче Републике Српске, сви по чину и реду, браћо и сестре,

У Сремским Карловцима, сведоку наших успеха и наше славе, али и одредишту многих наших страдања и сеоба, вечерас нас је сабрала љубав према оним нашим мученицима, сродницима, суседима и земљацима, који су током страшног прогона са својих вековних огњишта, са простора Далмације, Лике, Кордуна и Баније, августа 1995. године изубили невино животе.

Сабрала нас је љубав према онима на чијем примеру се, по ко зна који пут у нашој историји, испунила реч цара Давида, који болно вапије Господу нашем: Због тебе нас убијају ваздан, сматрају нас овцама за клање (Пс 44, 22), али

сабрало нас је и свеукупно искуство нашег народа који је судбоносно проговорио устима бесмртног Његоша: Крст носити, нама је суђено! али и додао: Васкрсења не бива без смрти!

Свих њих се овде вечерас молитвено сећамо, молећи се Христу, највећем мученику под сунцем, да им дарује Царство своје, али молећи се и са њима, као онима који су понели крст мучеништва на Голготу, за мир у нама и међу нама, за мир у читавом свету.

Овде нас је сабрала жеља да молитвено памтимо невине жртве и страдалнике из нашег рода, а не да злопамтимо.

Ова страдања, као и сећања на све горке епизоде наше многострадалне историје која је од времена пропасти царства српског па до наших дана имала врло кратке временске периоде мира и благостања, треба да нас, крштени народ, опет и опет врате себи, да нас окрену Богу и упуте једне ка другима као браћи и сестрама међу собом. Треба да нас уведу у истинско, дубље разумевање и усвајање речи Христових: Љуби ближњег свог као самога себе (Мт 22, 39), па и даље и више од тога: Љубите непријатеље своје (Мт 5, 44).

И вечерас заповест о љубави дозивамо не само у сећање него и у срца наша. Ми, нажалост, знамо да је ретко ко међу нама способан да воли противнике, непријатеље своје. То могу само охристовљени људи Божји, светитељи Божји. Ипак, баш због тога, на данашњи дан осећам дужност и одговорност да са трона Светог Саве позовем све нас, његове духовне потомке, да имајући у виду свете речи Христове Љуби ближњег свог као самога себе не дозволимо да нам постане нормално оно што нам се, бојим се, често дешава, а то је да нам правило постаје – Мрзи ближњег свог. Јер мржња рађа мржњу и све без изузетка уводи у спиралу зла у којима сви постајемо губитници.

Заповест Божја о љубави није апстрактна. Она нас упућује на наше конкретне ближње са којима живимо. Стога, љубав дугујемо једни другима, пре свега у породици, у браку, према супружницима, родитељима и деци, браћи и сестрама, у комшилуку, на послу, у школи, према суграђанима, према своме народу и сународницима. Тек заволевши све своје ближње, са којима непосредно делимо дар живота, имајући мир са њима, благодаћу Божјом постајемо способни да волимо све људе као своју браћу и да имамо мир са свима ма колико били различити и удаљени од нас.

Зато понављам и поновићу: Молим се Господу и позивам све у овом часу великих искушења кроз која пролази читав свет, па и наш народ, да сви, без изузетка, будемо изнад било каквих уских и себичних, а нарочито идеолошки мотивисаних интереса и да се у духу наше хришћанске, православне саборности издигнемо изнад подела и раздора.

Позивам вас не својим речима пре свега, него речима великог и светог апостола Павла, који преклиње у своје време хришћане у Коринту опоменом: Молим вас пак, браћо, именом Господа нашега Исуса Христа да сви исто говорите, и да не буду међу вама раздори, него да budete утврђени у истом разуму и истој мисли. Јер сам чуо за вас, браћо моја, да су међу вама свађе (1Кор 1, 10-11).

Та реч апостола Павла јесте и данас реч Цркве Христове, реч Цркве Светосавске, реч која увек позива на разумевање, на мир и љубав међу браћом. А изнад свега, браћо и сестре, сам Господ Исус Христос нас позива да вером у Њега сви једно будемо (Јн 17, 21), да будемо једно у добру и у врлини. То практично значи да смо потребни једни другима, да не можемо једни без других, да треба да праштамо и тражимо опроштај једни од других, да не будемо искључиви међу собом, већ да отворимо своје срце једни за друге, да знамо да нико није вишак и да је свако драгоцен, да живимо једни за друге, а не само једни поред других, да будемо трпељиви једни према другима, саосећајни, солидарни и милосрдни једни према другима, да чувамо хришћанско и људско достојанство једни другима и чинимо чашћу једни друге већима. Једном речју да свако од нас буде бољи Богу и да буде бољи ближњем како би нам као једном народу било боље. То мора бити наш избор ако желимо да се и даље називамо и будемо деца Светог Саве.

Помоливши се опет и опет за нашу браћу и сестре пострадале током несрећних августовских дана 1995. године, али и за све вас који сте пре равно тридесет година напустили своја вековна огњишта и кренули у непрегледним колонама пут Србије и Републике Српске, пут слободе очекујући братски загрљај, завршимо и овом приликом ово наше слово молитвеним вапајем блаженопочившег патријарха Павла:

„Господе Исусе Христе, Боже наш, прими ово наше усрдно мољење и опрости нам сагрешења наша. Помози нам, Ти, који си ради спасења свију пошао на крст и смрт претрпео, да и међу нама и у целом свету мржња уступи место љубави, немир – миру, жалост – радости, да тих и миран живот проведемо као људи Твоји и браћа међу собом. Господе мира и љубави, помози нам да се

на пут Теби вратимо. Сачувај земљу нашу и народ од неправде, насиља, међусобне заваде и неслоге, и немој уклонити светњак Цркве наше испред Себе. Јер си Ти Бог милости, доброте и човекољубља, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.“

Нека је вечан помен свој нашој браћи и сестрама који су невино пострадали у страшном и небивалом прогону са својих вековних огњишта, прогону названом „Олуја“. Христос васкрсе! Ваистину васкрсе!

spc.rs